

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
-SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE-

SENTINȚA CIVILĂ NR:1599/LM/2012

DOSAR NR: 5292/97/2012

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 6 SEPTEMBRIE 2012

PREȘEDINTE: - **Mugescu Viorica Adriana** - judecător
- **Mureșan Cristina Lavinia** - asistent judiciar
- **Galici Ciprian Virgil** - asistent judiciar
- **Hanciu Liliana** - grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile formulate de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA pentru membrul de sindicat reclamanta LUPPA DIANA CRISTINA, împotriva pârâtei ȘCOALA GENERALĂ „ANDREI ȘAGUNA” DEVA, având ca obiect litigiu de muncă.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana, lipsă fiind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța, în conformitate cu dispozițiile art. 159¹ alin. (4) Cod de procedură civilă, verificând din oficiu competența, constată că este competentă general, material și teritorial să judece cauza.

Reprezentanta reclamantei depune delegație de reprezentare și învederează instanței faptul că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus și solicită judecarea cauzei.

Instanța pune în discuție excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată de instanță din oficiu cu privire la perioada 01.10.2008 – 24.06.2009.

Reprezentanta reclamantei arată că lasă la aprecierea instanței excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată de instanță din oficiu cu privire la perioada 01.10.2008 – 24.06.2009.

Instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict de drepturi , înregistrată la această instanță sub nr.5292/97/2012, SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR jud.Hunedoara în numele și pentru membra de sindicat reclamanta LUPPA DIANA CRISTINA, a chemat în judecată pe pârâta Școala Generală ANDREI ȘAGUNA din

Deva, solicitând obligarea acesteia la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.211/2008 pentru aprobarea OG nr.15/2008, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu dispozițiile Legii nr.221/2008, începând cu data de 01.10.2008 și până la data de 31.12.2009, actualizate cu indicii de inflație la data efectivă a plății.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, conform art.270 Codul Muncii.

În fapt, s-a arătat că reclamanta a fost angajata pârâtei și nu a beneficiat de prevederile Legii nr.221/2008 în perioada respectivă.

A mai arătat că prin actul normativ menționat a fost aprobată OG nr.15/2008 prin care au fost prevăzute creșteri salariale ce se vor acordat în anul 2008 personalului din învățământ, ordonanță care nu a fost pusă în aplicare, iar prin decizia nr.1093/15.10.2008 Curtea Constituțională a statuat ca Legea nr.221/2008 este constituțională. Cu toate acestea, a mai arătat apoi reclamanta, Guvernul României a emis ulterior OUG nr.136/2008 și OUG nr.151/2008 prin care mai întâi a amânat aplicarea creșterilor salariale prevăzute în OG 15/2008 și apoi a modificat și completat prevederile acestei ordonanțe.

De asemenea, în cursul anului 2009 au fost emise o serie de ordonanțe de urgență (nr.1/2009, nr.31/2009 și nr.41/2009) care au conținut și ele dispoziții care încălcau dispozițiile prevăzute în Constituția României.

Sesizată cu excepții de neconstituționalitate privind aceste acte normative ulterioare Legii nr.221/2008 și prin care se încearcă neaplicarea dispozițiilor prevăzute de OG 15/2008, Curtea Constituțională prin decizia nr.1221/10.11.2008, decizia nr.842/02.06.2009, și decizia nr.989/30.09.2009 a constatat neconstituționalitatea acestora.

Având în vedere succesiunea actelor normative menționate și a deciziilor Curții Constituționale a solicitat să se constate că toate modificările aduse OG nr.15/2008 așa cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, nu mai produc efecte, fiind suspendate de drept potrivit art.31 al.3 din Legea nr.47/1992 și nici modificările aduse prin actele normative ulterioare unor prevederi suspendate de drept nu pot produce efecte.

Ca urmare a acestor decizii ale Curții Constituționale rezultă că acest act normativ, în întregul său, se află în vigoare, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr.221/2008.

În fine s-a mai făcut referire la disp.art.20 alin.1 din Constituția României, la practica CEDO și la decizia nr.3/2011, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.112 și 330⁷ alin.4 Cod proc.civilă, art.268 alin.1 lit.c din Codul muncii, republicat, art.62 alin.1 lit.g, art.210 și 2011 din Lege nr.62/2011 a dialogului social, ale art.unic din Legea nr.221/2009 ale art.29 și urm.din Legea nr.47/1992, ale art.1 alin.4 și 5, art.20 alin.1, art.41 alin.2, și 5, art.61 alin.1, art.102, art.11 alin.1, art.115 alin.4 și 6, art.146 din Constituția României.

Pârâta legal citată nu a depus întâmpinare și nici acte în apărare.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului instanța reține următoarele:

În temeiul disp.art.137 Cod proc.civilă, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepției prescripției parțiale a acțiunii în ce privește drepturile bănești aferente perioadei 1 octombrie 2008 – 24 iunie 2009, invocată din oficiu de instanță.

Potrivit art.3 din Decretul nr.167/1958 privind prescripția extinctivă, în vigoare la acea dată, termenul de prescripție este de 3 ani, dacă nu există alte prevederi legale derogatorii, iar conform art.283 alin.1 lit.c din Codul muncii în forma în vigoare la acea dată, cererile formulate în materia conflictelor de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi neacordate sau a unor despăgubiri către salariat.

Potrivit disp.art.12 din Decretul nr.167/1958, când un debitor este obligat la prestațiuni succesive, dreptul la acțiune cu privire la fiecare dintre aceste prestațiuni se stinge printr-o prescripție deosebită.

Față de dispozițiile legale sus menționate și raportat la data introducerii acțiunii la instanță (25.06.2012) dreptul la acțiune este prescris pentru perioada 1 octombrie 2008 – 24 iunie 2009, așa încât se va respinge acțiunea pe această perioadă ca prescrisă.

În ce privește perioada 25 iunie 2009 – 31 dec.2009 acțiunea este întemeiată și se va admite ca atare, pentru următoarele considerente:

Din adeverința nr.1453/5.06.2012 emisă de pârâtă (fila 4) rezultă că reclamanta a fost angajată la această unitate școlară în funcția de profesor învățământ primar în perioada 01.09.2000 – până în prezent.

În acea adeverință se mai menționează că în perioada 01.10.2008 – 31.12.2009, salariile personalului didactic au fost calculate având ca bază de calcul o valoare a coeficientului de multiplicare 1,000 de 299,933 lei ceea ce înseamnă că nu a beneficiat de prev.Legii nr.221/2008.

Prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008.

Acest act normativ a fost supus controlului de constituționalitate, iar prin decizia nr.1093 din 15.10.2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, constatând implicit că Legea nr.221/2008 este constituțională.

Prin OUG nr.136/2008, dispozițiile Legii nr.221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale de 50%, cadrelor didactice, începând cu luna aprilie 2009.

Curtea Constituțională sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prev. OUG nr.136/2008, de către Avocatul Poporului, prin decizia nr.1221/10.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul emite o nouă ordonanță de urgență, respectiv OUG nr.151/2008, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională

prin decizia nr.842/2.06.2009, constată neconstituționale prev. art. I, pct.2 și 3 din această ordonanță.

La data de 29.01.2009, Guvernul prin OUG nr.1/2009 modifică dispozițiile OG nr.15/2008 și ale Legii nr.221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv OUG nr.31/2009 și OUG nr.41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale OUG nr.1/2009, care au fost constatate ca neconstituționale.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, prin care s-a stabilit ca fiind neconstituționale dispozițiile OUG nr.151/2008 și cele ale OUG nr.1/2009, instanța, raportat la prev.art.31 alin.1, 2 și 3 din Legea nr.47/1992, republicată, constată că pretențiile deduse judecării sunt întemeiate pe disp. Legii nr.221/2008, lege prin care au fost aprobate prevederile OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

În această situație, modificările aduse OG nr.15/2008, prin dispozițiile art. I, pct.2 și 3 din OUG nr.31/2009, nu mai produc efecte, fiind suspendate de drept, conform art.31 alin.3 din Legea nr.47/1992, și nici modificările aduse prin actele normative ulterioare unor prevederi suspendate de drept nu pot produce efecte.

Cum prin decizii succesive Curtea Constituțională a declarat neconstituționale modificările aduse OG nr.151/2008, rezultă că acest act normativ, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr.221/2008, este în vigoare. Drept consecință, potrivit art.253 alin.1 din Codul muncii, angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să-l despăgubească pe salariat în situația în care a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, sau în legătură cu serviciul, neplata salariului stabilit de lege, reprezentând o încălcare a contractului individual de muncă, intervenit între angajator și salariat, potrivit art.162 alin.3 Codul muncii, care atrage răspunderea civilă contractuală a celui ce angajează.

Inalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite prin decizia nr.3/4.04.2011 a admis recursul în interesul legii și a dispus: „Ca efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale OUG nr.136/2008, nr.151/2008 și nr.1/2009, dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2009, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009”, decizie care este obligatorie în conformitate cu disp.art.330⁷ alin.4 din Codul de proc.civilă.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, acțiunea în conflict de drepturi de față, va fi admisă ca întemeiată în parte. Ca urmare, va fi obligată pârâta la calculul și plata către reclamantă a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite, în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, începând cu data de 25.06.2009 și până la data de 31.12.2009, respingându-se în rest acțiunea.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art. 166 alin. 4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Nu se vor acorda cheltuieli de judecată, nefiind solicitate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată din oficiu de instanța de judecată cu privire la perioada 01.10.2008 – 24.06.2009.

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR jud.Hunedoara, cu sediul în Deva, str.Gh.Barițiu nr.2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat reclamanta LUPPA DIANA CRISTINA, cu domiciliul procesual ales la sediul Sindicatului Invățământ Preuniversitar jud.Hunedoara, împotriva pârâtei Școala Generală cu clasele I – VIII ANDREI ȘAGUNA Deva, cu sediul în mun.Deva, Aleea Viitorului nr.9, jud.Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a diferențelor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prev.Legii nr.221/2008, începând cu data de 25.06.2009 și până la 31.12.2009, actualizate în funcție de indicii de inflație, la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 6 septembrie 2012.

PREȘEDINTE,
Mugescu Viorica Adriana

ASISTENȚI JUDICIARI,
Mureșan Cristina Lavinia   Galici Ciprian Virgil

GREFIER,
Hanciu Liliana

MVA/CA - 4 ex.
17.IX.2012

